

(19) Всичките възвишили приношения на святите ища които приносят Израилевите синове Господу давамъ тебъ, и на синовете ти, и на дъщерите ти съ тебе по въчно узаконение. ²⁰ Това е въчното завѣтъ на сълъвътъ Господа, даденъ на тебе и на съмните съ тебе.

(20) И рече Господъ Аарону: Въ тѣхната земя ти да имашъ наследие, нато да имашъ дѣлъ между тѣхъ; дѣлъ съмъ дѣлъ твой и наследие твоето между Израилевите синове.

(21) А на Левиевите синове, ето, дѣлъ давамъ всичките десетъци въ Израиль въ наследие, заради слугуванието що вършатъ, ²² слугуванието въ скринията на събранието.

(22) И да не пристягатъ вече Израилевите синове при скринията на събранието, ²³ и да не понесатъ грѣхъ и умрътъ. (23) Но Левитите ще вършатъ слугуванието въ скринията на събранието, и тѣ ще носятъ повинността си: това е въчно узаконение въ родоветъ ви да иматъ между Израилевите синове наследие.

(24) Защото десетъците на Израилевите синове приносятъ възвишили приношение Господу давамъ наследие на Левитите; за това рѣкохъ за тѣхъ: ²⁵ Между Израилевите синове не ще да иматъ наследие.

(25) И говори Господъ Моисею и рече:

(26) Говори на Левитите и кажи имъ: Когато земате отъ Израилевите синове десетъцътъ който ви дадохъ отъ тѣхъ за наследие въаше, тогазъ да приносите отъ тѣхъ приношение възвишили Господу, ²⁷ десетъци отъ десетъцътъ. (27) И възвишили приношения ще се симѣтъ въмъ като жито отъ гумното, и като изобилие на вино отъ жлебътъ. (28) Така и вий да приносите приношение възвишили Господу отъ всичките си десетъци които земате отъ Израилевите синове; и отъ тѣхъ да давате възвишили приношение Господне на Аарона

священика. (29) Отъ всичките си дарове да приносите всяко възвишили приношение Господу, отъ всичко най-добро отъ тѣхъ освящената имъ частъ. (30) И да имъ речешъ: Когато принесете жертва отъ тѣхъ най-добрата имъ частъ, ще се симѣтъ останълото за Левитите като доходъ отъ гумното и като доходъ отъ жлебътъ. (31) И ще го ядете на всяко място, вий и челядите ви; защото това е въвъмъ заплата за слугуванието въ скринията на събранието.

(32) ²⁹ Тогазъ за това имъ да понесете грѣхъ когато принесете най-добрата частъ отъ тѣхъ; и да не оскверните святите ища на Израилевите синове, за да не умрете.

ГЛАВА 19.

И говори Господъ Моисею и Аарону и рече: (2) Това е заповѣдъта на законътъ който Господъ заповѣда и каза: Говори на Израилевите синове да ти доведатъ червеникава юница безъ порокъ, която да има поврѣда, и на която не е турица аремъ; (3) и да я дадете ^{на} Елеазара священика, и бой да я изведе вънъ отъ станътъ, и да я заколите предъ него. (4) И да земе Елеазаръ священикътъ отъ кръвта ѝ съ прѣстътъ си, и ^{да} поръси седми пъти отъ кръвта ѝ предъ лицето на скринията на събранието. (5) И да изгори юницата предъ него: ²⁹ кожата ѝ, и месото ѝ, и кръвта ѝ съ лайната ѝ да изгорятъ. (6) И священикътъ да земе дъкдрево дърво, и иссопъ, и червена прѣжда, и да хвърли всрѣдъ огньътъ да гори юницата.

(7) Тогазъ ^{еда} испере священикътъ дрехите си, и да умие тѣлото си съ вода, и послѣ да влѣзе въ станътъ, и да биде нечистъ священикътъ до вечеръ. (8) Така и онзи който е горилъ да испере дрехите си съ вода, и да умие тѣлото си съ вода, и да биде нечистъ

² Ст. 11.

³ Лев. 2; 13. ² Лѣт. 13; 5.

⁴ Втор. 10; 9. ¹²; 12. 14; 27, 29. ¹⁸; 1, 2.

⁵ Иис. Нав. 13; 14, 33. 14; 3. ¹⁸; 7.

⁶ Псал. 16; 5. ⁷ Иез. 44; 28.

⁸ Ст. 24, 26. ⁹ Лев.

27; 30, 32. ¹⁰ Неем.

10; 37. ¹¹ 12; 44.

¹² Еср. 7; 5, 8, 9.

¹³ Гл. 3; 7, 8.

¹⁴ Гл. 1; 51.

¹⁵ Лев. 22; 9.

¹⁶ Гл. 3; 7.

¹⁷ Ст. 21.

¹⁸ Ст. 20. Втор. 10; 9.

¹⁹ 14; 27, 29. ²⁰ 18; 1.

²¹ Неем. 10; 38. ²² Втор. 21; 3. ²³ 1 Цар.

²⁴ Ст. 30. ²⁵ 6; 7.

²⁶ Ст. 27. ²⁷ 6 Лев. 4; 12, 21. 16; 27.

²⁸ Мат. 10; 10. ²⁹ Лука 18; 13.

³⁰ 10; 7. ³¹ 1 Кор. 9; 13.

³² 1 Тим. 5; 18.

³³ 1 Лев. 19; 8; 22; 16. ³⁴ Еср. 9; 13.

³⁵ 35; 12; 13. ³⁶ Исх. 29; 14. ³⁷ Лев.

³⁸ 22; 2, 15. ³⁹ 4; 11; 12.

⁴⁰ 14; 4, 6, 49. ⁴¹ Лев. 11; 25; 15; 5.